

Özlemeyeceğine Söz Ver

— Rıza Baldede · 11 Mart 2025

Uzun yaz gecelerinde,
memleketten hikayeler anlatmanı özlerim.
Kışları, akşam soframızı
ve silah seslerine kulak kabartmamızı...
Gün gelince kışa gülerim.

Uyumak için tutardım,
ellerin masalımdı.
Doktor söyledi bendeki kalp sendromu...
Bitki çaylarıma bakıp da,
lütfen; özlemeyeceğine söz ver.

Annesinin hediyesi gül,
ona cesaret verirdi.
Yabancı şehir insanıyım,
metroya yakın otur...
Auran en güzel mavi renkte parlıyordu...
Başın her zaman göğe dönük.

Mektuplar deviri bitti,

kargolar gelir.
Niye yazdığım merakın;
şiiir pişmanlıktır...
Instagram kapatılır önce,
arkadaştan bakılır...
Özlemeyeceğine söz ver.

Başını dik tut, burası senin
mezarın değil.
Sadece derin bir yara daha.
Hayat bana fısıldıyor:
"Hey adam, bil ki sen de bir savaşçısın."
Engibeli uçurumlardayız,
tutunacağına söz ver.

Çatlaklardan sızır güneş.
İyileşiriz ama eski yara izi kalır.
Eski ben, eski yarınım...
Özlemeyeceğine söz ver.

İstanbul 2019